

કરનાં કાર્યો ડીકમાં કન્યાશ્રમ રાખી જુવો.

૪૨૨૮

વૈદ્ય હીરગોવીંદ ગીરજશંકરને જવાબ.

II ૨૦૪ અથવા

૧૯૧૦

૪૨૨૮૯

ગઊરક્ષકને ચેતવાણી.

તથા

ખીરીસતીએને જવાબ.

૪૨૨૮૯

૪૨૨૮૯

(૦૧૬)

ગુલામ મોહમદ બી. હાજી હાજી

શાદક રાંદેરી.

તા. ૨૧ મી શાબાન રાને ૧૩૦૭ હીજરી.

મુસત ખોદાબક્ષ ખાપખાનુ

સહુર અબરું.

જવાબી ગાઉ રક્ષા.

જવાબી આંધારામને જવાબ.

જીરગોવીડ ગીરનાથકરને જવાબ.

આકાશ ચાલ રહેતું ધરપવી ચાલ

ખીરીમલી અને જોહીમલી ધરમને.

જીમાયતે ઈસલામ રાહરના

હાદેશ સાદક પાસેથી મલકી.

{ સકલ પોંડ અરચ જોહીમલી

{ જોહીમલીમાં આવશે

{ કીમત બેઠેલા આના બે

{ પોંડ વગર.

{ સમરેટરી ગુલામ જોહીમલી બીન હાલ

{

અહીંના નામથી જ મહેરબાન રહમ -

સરવ તારીફ તે ખુદાનેજ માટે છે જેણે આકાશો તથા

જમીન સર્જી અને પેદાકીયુ તેણે નુરને તથા અધ્યાત્મને હું ગવાહુઃ
જેણે કે બીજા પગર કોઈ પુજવાલાયક મલે નહી અને તુ એકલો છે તારે
કોઈ આજુ મલે નહી અને દરૂદ અને સલામ તારા પીયારા હબીબ મોહમ્મદ
માહમ્મદ પર તમા તેજાનના સરવ તાબેદારો પર મોકલા કર.

સાહેબ જ્યારે મારી ચોપડી નામે સ્વામી આલારામને જવાબની
જવાબ હતી તે પછી આસરે દીન દસને બદે ખુદાની અરજ નામની ચોપડી
સુરતથી તમાલાઈ ભાણાભાઈએ મારા પર મોકલી તે ચોપડીના પુઠા પર
તેણે લખાવણ કરી કે ઘેર ખેતી વાંચતા નો સરવ મેમબરોને વચાવજો
તે બિચાણના લખા મુજબ મેં ઘણા ખરા મેમબરોને વાંચવા આપી જે
થી તે સરવ મેમબરો નજરમા એમ આબુકે એનો જવાબ પાણ કાઢવો
જોય. પછી જે તેઓના ઇરાદા પરમાણે ખરીયાત જાહેર કરવા જવાબ
લખવા મરુ કાઢ્યા. જે દરમીયાનમા એક નતામુ કાગલ મારા પર
પોષ્ટ મારફતે આવ્યુ તેનો જવાબ પાણ આ ચોપડીમા છે. આજ પછી
નતામા કાગલનો જવાબ લખીશ નહી. ચોપડી રચાયા પછી બદે
ખુદાની અરજના રચનાર સાહેબનુ કાગલ તથા એની નકલ પ પોષ્ટ
મારફતે મલી તેમા બદે ખુદાની અરજના કરતા હીરજોવીદ ગીરજશંકર
સાહેબ મને લખામણ કરે છે કે જો એમ સામા સામા લખાણ થાયા
કરશે તો નેનુ પરીણામ એજ થશે કે નીત કારણે હીનદુ અને મુસલમાન
વચ્ચે મુલેહનો લગ થાય. તેનો જવાબ કે મહેરબાની કરી જરા સીરીમન
સ્વામી તથા આલારામ સ્વામીનાં ભાણાણુ જુવો તથા તમારી બદે
ખુદાની અરજમા જુવો તેઓને તથા તમોને શુ જરૂર હતી કે ખોટા
લોટા દાખલા દઈ મુસલમાનોને બેહકાવે? અને નઘટતા રાખદો રામાટે
તમો લખો? શુ મુસલમાન કોય ન બોલતા હતા તેમા કે? હવે આજ
મુલેહનો ખાજ નજર આવેછે. જરા આતો ખતાવોકે મુલેહનો લગ
કરનાર તમાના કહેવા પરમાણે પરથમ મુસલમાનો છે કે હીનદુઓ?
હમે તો ફક્ત હીનદુઓનો જવાબ દઈ ખરૂ જાહેર કરીએ છીએ.

બદે ખુદાની અરજમા પહેલા કુટલીક વાનો એવીછે કે તેનો
જવાબ હમારી ચોપડીથી મલી શકશે જથી મે તે વાતો આ ચોપડીમા
લખી વધી ને કરઆન શરીફની આવતો તથા હદીસો જે તેમા લ
આવલીછે તથાથી તેનો જવાબ આમા લખાયલો છે. પાણ જો કોયને
એજ ખટકે કે આગલી વાતોનો જવાબ ન દઈ શકાય તેથી મુકી દીધી
છે. તો તેજા સાહેબને જો એક મારથી તે વાતોના ખુલાશો માધરા
મોહ અથવા મેમ્બ મારફતે કરી લીએ.

એક ચોપડી નામે હીનદુઓ અને ગાય હીરજોવીદ ગીરજશંકર,
સાહેબની પચેલી પાણ તમાલાઈ ભાણાભાઈએ સુરતથી મોકલી હતી
તેનો જવાબ પાણ હમારી ચોપડીથી મલી શકશે તે છતાં (ઈનરાહાહ)
એમ જવાબ કાઢીય મે નેનુ તમા ગાય અને છરી સખીશ.

ગાયના જાહેરથી મારી આટલી અરજ છે કે વચાકરણના
પદામી અથવા મહાવચી માત્ર લખાણને પકડે નહી કારણકે

તે બતાવવું મરુતું મલે નહીં પણ ખરી વાત જાણ
મતલબ છે હાં જે કોય દાખલો ખાટો લખાચો હોય એમ તમને
માલમ પડેતો મને પુછી લેજે. જે મારી બુલ દોરોતો કબુલ કરીય
અથવા તેનો ખુલાસો બતાવીશ.

હીરજોર્જી—આ જગાએ કોઈ એમ કહેકે હમારા પેગંબર સાહેબે ગાયનું
ગોસત ખાવાને હુકમ આપેલો છે તો એ માણસ વગર સમજવે બોલનાર
દેવાએ કારણકે નખી સાહેબે એક વખત કરીશીની લડાઈ વખત ત્રણ
દીવસ સુધી કોજને ખોરાક ન મલવાથી કોજ બુકે મરવા લાગી તે વ
ખત હુકમ આપેલો ખરો પણ પોતે નથી ખાધું અને તયાર બાદ સાફ
હુકમ કર્યો કે ગાયને મારવાવાલો ફલદાર ઝાડને કાપવા વાલો રાખબ
નો પીવા વાલો સવારે સુધ રેહવા વાલો વરસાતને મના કરવા વાલો એવા
એકામ કરવા વાલાને મારી બક્ષવામા નહીં આવે એમ સાફ ફરમાવે છે

જવાબ—આ લખાણ બીલકુલ ખોટું છે જે અગર સાચા હોતો
રાનદ સાથે મોતેખર કીતાબથી બતાવે અને તમે એમ કહેછો કે મોહમદ
સાહેબે ગાયનું માંસ નહીં ખાધું એ ખોટું છે જુવો હદીસની કીતાબ
મુસલેમ શરીફમા મોહમદ સાહેબનું ગાયનું ગોરાત ખાવાનું લખેલું છે
તથા તેવણે કુરબાનાં પણ ગાયની કીધી હતી જુવો ખુખાફી શરીફ,
ધબને માજી “નસાઈ” વીગરેમા છે. અને તેવણના રાહાબીઆ પણ
મોહમદ સાહેબના સામે ગાય કાપતા હતા જુવો “મુસલીમ” નસાઈ “ધબને
માજી” અબુદાઉદ વગરેમા છે કે જાહેર સાહેબે કહ્યું છે કે મોહમદ
સાહેબને સાથે હુમાએ ગાયને કાપી સાત માણસથી (એટલે સાત માણસ
ના હીસસામા) હવે હું વાંચનાર સાહેબોથી આશા રાખું છું કે તેઓ
હાદ દીએ કે જે માણસ પોતાના ધરમ પરમાણે ખરી વાત કહે તે
વગર સમજવે બોલનાર છે કે હીરજોર્જી વીધવાને લોકાને ઘોઠા દેવા
ખાટા દાખલા દઈ ખરૂં કહેનારને કમ સમજ કહેછે તે કમ સમજ.

હીરજોર્જી—અને વલી કુરઆન શરીફ સુરેનહલ રૂઝ ૮ આયત
૬૫મા અક્ષાતાલા ફરમાવેછે કે “તમારે વાસતે ચોપગા જાનવર તે
એક શીખામાણ અને ચેતવણી છે. જુવો તમને પરુવોના પેટમાંથી
ગોવર અને લોહીમાંથી કુધ મળે છે. હે મીત્રો આ ઉપરથી સાફ
જણાય છે કે ખુદાએ ગાય કુધ પીવા માટે આપી છે ને બલે બોલે
જિયવા તથા ખેતીવાડીને માટે પેદા કીધા છે કાંઈ કાપીને ખાઈ જવા
માટે પેદા નથી કીધા.

જવાબ—પરથમ હીરજોર્જી સાહેબથી મારો આટલોજ સવાલ
છે કે કુરઆનની બતાવેલી આયતના કયા રાખદથી આ મતલબ લખી
છે “ને બલ બોલે જિયવા તથા ખેતીવાડીને માટે” આયતમા તો
બસનું કંઈપણ છકર મલે નહીં. જુવો તમે પોતે તરજુમે કીધો તેમા
છે? બીજું તમે લખોછો કે આ ઉપરથીસાફ જણાય છે કે ખુદાએગાય
કુધ પીવા માટે આપી છે તો શું મુસલમાનો કુધને નાફરસત સમજેછે
તે તમે આ વાત લખોછો? ને જે તમારી આ મતલબ હોય કે ફક્ત
જા માટે ગાય ઉત્પત્ત કીધી છે. તે એવો ખોટું છે કારણકે બલ

વેલી આયતમા કોઈ રાખદ એવો નહી મલે કે તેથી એમ પડે કે ગાય કુધનેજ માટે પેદા કીધી છે. અને એક જાણસ એક કામ માટે ઊત્પન્ન થઈ હોય અને પેદા કરનારે એમ કહ્યું નહોતું કે મેં ફક્ત આજ કામ માટે પેદા કીધી છે તો ફરી તેને બીજા કામમા લેવામા શું દોશ છે? જુવો આ સરવ જાણે છે કે ઘોડો સવારી માટે ઊત્પન્ન થયેલો છે. તે છતાં હીનદુ ધરમમા ઘોડાનું માંસ ખાવું છે તેના દાખલા રીસાલા “રહનુમા” થી લખી જાણાવું છું કે ગંગા વેદમા અરોમીદહ ઝંઘ (ઘોડાની કુરખાની) કરવાનું એમ લખેલું છે પ્રથમ ઘોડાને નવડાવી અગનાને આસપાસ ફરવચો પછી દીવાલના થાભલા સાથે બાંધીને તેની કુરખાની કીધી અને રામચંદરજીએ જી ઘોડાને કાપી ખાધો છે અને રાજા જયેશ્વર સાહેબે પોતાના પાપ બખસાવા ઘોડાની કુરખાની કીધી છે. એ અરોમીદહ ઝંઘનો પુરો હાલ મહાબારતના અરોમીદહ ધરપમા લખેલો છે હવે વાંચનાર સાહેબોને મારા ઉપલા લખાણને ધાનમા લીધાથી તથા હીરગોર્વીદ સાહેબના લખેલા આયતના તરજુમા સમજથી માલમ પડશે કે એ આયતમા કોય તરેથી ગાયને ન ખાવાની જીકર મલે નહી એમ ખાતરી થશે. વલી એવીજ આયતમા માંસ ખાવાનું સાફ લખેલું છે જુવો સુરે મુમેનુન રકુ ૧ આયત ૨૦ તમારે વાસતે ચોપગા જનવર ને એક શીખામણ છે પીવડાવચેય તમેને તેઓના પેટની ચીજોમાથી અને તમેને તેથી ઘણો ફાયદો છે અને ફેટલાકને તમે ખાવો છો.

હીરગોર્વીદ— વલી જુવો કુરખાને શરીર સુરા અનઆમ રકુ ૧૭ આયત ૧૪૬ મા અલ્લા ફરમાવેછે કે “યાહુદીચો ઉપર અમે હરામ કીધા હતા દરેક નખવાલા જનવર અને ગાય” આ ઉપરથી સાફ એમ જાણાયછે કે ખુદાની મરજી ગાયને કાપવાની નથી.

જવાબ— હે હીરગોર્વીદ સાહેબ! હું એમ જાણતો હતો કે મુંબાઈ સેહેરમાં કોય હીનદુ સારી રીતે ચરખી જાણનાર નહોતે પણ આખર આપ સાહેબ પરકાશ થયા આફરીન! જુવો સાહેબ હું પુરી આયતના અરથ કરી બતલાવું છું. જેથી તમારે હકપણ માલમ પડશે “યાહુદીચો ઉપર અમે હરામ કીધા હતા દરેક નખવાલા જનવર અને ગાયથી ને બકરીથી હરામ કીધી તેઓની ચરખી પણ જે લાગેલી હોય પીઠ પર યા આંતરડીને યા વલગેલી હોય હાડકા સાથે, એ હમેએ શીક્ષા આપીથી તેઓને (યાહુદીચોને) તેઓની ભુડાયને બદલે અને અમે સાચું કહ્યેછીએ,, હવે આથી તો સાફ જાણાય ગયુંકે યાહુદીચો પર ગાયની અને બકરીની ચરખી ને પણ સઘલી હરામ ન હતી અને તે પણ તેઓની શરાસ્તથી. પછી કેમ કરીને ખોટા અરથ કરી લખાછો “અને ગાય”? શું “મીનલ બકરે” નો આ અરથ થાય છે? શું “મીન નો કોય અરથ નથી? એ અજબ મુરખાય છે કે એક રાખદ કાડીને તરજુમા કરવો. શું ઘોડો દેવ પાંખીનું કામ નથી? તે સારા માણસ આગલ મુરખ નજાણાય? વંળી તમારી બતાવેલી આયતથી તો સાબિત થાયછે કે ગાય કાપીને ખાવ કારણકે તેમાનો છોકે ફક્ત ઘોડી ચરખીની ?

જતા અને જે ચરખી કે પીઠને લાગેલી હોય આંતરડીને કે
જા સાથે વલગી હોય તેનો ખાવાની રજા છે વળી ઉપર મન કીધું
ચરખી પણ મુસલમાનોને ખાવી દુરસત છે કારણકે એ હરામ થવાનું
કારણ તો તેઓની શરારત હતી પછી કેમ કરી મુસલમાનો પર હરામ થાય
હીરગોવીંદ — આ જગોયે કોઈ એમ કહેકે એ હુકમ તો ચાહુદી લોકો
ને વાસતે છે તો એ સાહેબને મારી એટલીજ એરજ છેકે ગાયને ન
મારવી એવો તો ખુદાનો હુકમ અને ન પણ કુરઆન શરીફમાં છે
એને કેમ ન માનવો જોયે.

જવાબ — કોણ કહે છેકે કુરઆનમાં ગાય ખાવું ચાહુદીઓ માટે
હરામ છે? જે આયત તમે લખી ચુક્યા તેથી તો તમારી ચોર વદ્દાય શા
એત થઈ ગઈ અને વળી તે આયતથી તો ગાય ખાવું સાબિત થાય છે
જેવું કે હું લખી ચુક્યો છું જરા વીચારીને ફરીથી જુવો.

હીરગોવીંદ — તમે કેવા જુલવામાં પડેલા છો એતો જરા તપાસો
અને આહુદીસે શરીર પર નજર તો નાખો “થોડી મેહેરબાની ઘણી
ઈબ્બાતથી બેહતર છે.

જવાબ — મેહેરબાન! જુલવામાં તો હીનદુવો છેકે તેઓના ધ
રમમાં ગાયનું માંસ ખાવાનું લખાયા છતાં નહીં ખાતા જુવો હું “તજખી
હુલ બકર” નામની ચોપડીથી લખી જણાવું છું રીગવેદ મંડલ ૬ શ્લોક
૧૬ ગાયનું માંસ ઘણું સારું ખોરાક છે. યજુર વેદ આ ૨૪ મા ૨૮
બરસ પતીને માટે ગાયની કુરબાની કરવી જોએ મતશીયા પુરાણ છપા
યલું શને ૧૮૬૩માં પરશટ ૩૩૪ કોશક મણીના સાત છાંકરાવોએ એક
માણસની ગાય ખાયજવાથી છુટકારો પામ્યા હવે હું વાંચનાર સાહેબથી
અરજ કરું છું જ્યારે હીનદુ ધરમ પરમાણે પારકાની ગાય ખાય જવાથી
છુટકારો થઈલો લખેલો છે ત્યારે બાપડા મુસલમાન પોતાની પાક કમાયથી
એક ગાય ખરીદી સાત માણસ ભાગ થઈ ખાય પછી કેમ તેઓનો છુટ
કારો નથાય? હવે જે માણસ પોતાના ધરમ પર જવાલે અને છુટકારાનું
કામ (ગાય કાપવી) ના પરસંદ કરે તે જુલવામાં કે જે માણસ પોતાના
ધરમ પર ચાલે અને છુટકારાના કામ કરે તે જુલવામાં? તમે હદીસ લખો
છો કે થોડી મેહેરબાની ઘણી ઈબ્બાતથી બેહતર છે એની આ મતલબ
નથી કે ગાય આપણને કુધ દીએ અને ખાસ હીનદુ અને પારસીને
મુતર દીએ તેથી એને ન મારવી. કારણકે “મનુ” ના શાસતરમાં લખાયલું
છે કે સાગ પાંતમાં પણ જીવ છે અને તેઓને કુઃખ સુખ થાય છે ત્યારે
કોથમીર કે મેથીનું સાગ વગર નખાવું જોયે કારણકે કોથમીરથી આપણ
ને ધાણાં મલે છે અને મેથીના સાગથી મેથી ત્યારે એ આ આપણ
સાથ ભલાય કરે ને આપણે ઉખેડી કુઃખ દીજયે, ત્યારે હીરગોવીંદ
સાહેબ? એનો આ અરથ છેકે જે જગ્યા મેહેરબાની કરવાની છે ત્યાં
મેહેરબાની કરવામાં ગુણ છે. તો જ્યારે કુરઆનમાં ગાય કાપવાનું (મુરે
હું ૨૩ ૬ વાછરડો જુલ્યલો લાવો તે) (ઈબ્રાહીમ) લખેલું છે ત્યારે
એ જગ્યા રહમ કરવામાં સાર નથી પણ “ખીસમીલાહ” ખોલી છેરો
ચુકવામાં સાર છે.

હીરગોવીંદ— અરે મારા પીયારા મુસલમાન ભાઈઓ જરા તમારા મજહબની કીતાબો વાંચો જેથી માલુમ પડશે કે ગાયનુ રક્ષણ કરવું એ અસલ ધરમ કેના છે કારણકે જો મજહબે ઇસલામમાં ગાયની ઇજત ન હોત તો કુરઆને શરીફમાં પેલોજ સુરાખકર (ગાય) શું કરવાને લખેલો હોય.

જવાબ— હે મારા વીદવાન હીનકુ ભાઈ! ગાયનુ રક્ષણ કરવું એ અસલ ધરમ હમારો બીજી જેવું કેહું લખી ચુક્યો તેમ તમારે પણ નથી જુવો. મુંબઈ સમાચાર તા. ૦૨ આગષ્ટ રાને ૧૮૮૬માં છે કે કલકત્તાની કોરટમાં એક વીદવાન પંડીતને ગાયનુ માંસ નખાવા વંશે સાસતરથી દાખલા નો કોએ સવાલ કીધો તેના જવાબમાં વીદવાન પંડીત સાહેબે જણાવ્યુંકે પરાચીન કાલમાં લોકો ગાયનુ માંસ ખાતા હતા. હે મારા પીયારા દોસતો! જ્યારે પરાચીન કાલમાં ગવ વધ કરતા હતા ત્યારે આને મત,, ને તમે શા સારું મુકો છો. જી તમારી ખતલાવેલી સુરા રકુ ડમાં ખુદા તાલા ફરમાવે છે ગાય તમો જીખહ કરો. ત્યારે આથી એમ સીધ થાય છેકે ગાયને કાપવું એવ સારી ચીજ છે જેથી કરી કુરઆનમાં પેહલી સુરાખકર (ગાય) લખાય છે. હવે પછી હું હીરગોવીંદ સાહેબને દોસતી ને રીતે સમજાવુકે એવા ઘોડા દેવા મુકી દીધો ખલ કે ખરે મારગે ચાલનારા થય જાય.

હીરગોવીંદ— જુઓ કલામે શરીફમાં સુરા રાદ રકુ ખં જો આયત રપમી માં અલ્લા ફરમાવે છેકે “જે લોકો ખુરાઈને ખદલે ભલાઈ કરે છે તેને વાસતેજ ભેદશતમાં જગો છે અરે મારા પીયાર મહમદીયન ભાઈઓ તમારા હીલમાં ભલાઈને ખદલે ખુરાઈ કયાંથી પેસી ગઈ.

જવાબ— એ વાત પર હમે અમલ કર્યે છીએ જુવો કે તમે ખાટા દાખલા દ્ય લોકોને ઘોડા દેવ છો તેને ખદલ હમે તમે સાથે એહસાન કરી તમારી જુલો ખતલાવચે છીએ તથા તમેને નસીહત કર્યે છીએ કે અવાર પછી એવા ઘોડા દેવા મુકી દીધો અને ગાય કાંય આપણા પર એહસાન કરતી નથી કારણકે ગાયનો એમાં કંઈ અખત યાર મલે નહી ફક્ત ખુદાતઆલા તેના ફજલો કરમથી એ નેમત આપણને દે છે ત્યારે શું તેના કેહવા પરમાણે તેના નામ પર ગાય જીખહ કરવું સારું નથી? પણ હું હેરતમાં છું કે હીનકુ ભાઈ અકલ વાલા વીદ્યાવાલા થઈને ફરી ગાયને લીધે માણસને મારવા ત્યાર થાય છે ને તે પોતાના ધરમ પરમાણે (ગાયને કાપો) ચાલતા નથી. એનું શું કારણ છે?

હીરગોવીંદ— આ બધી બીના વાંચી જોવાથી આપની ખાતર જમા થારો કે મજહબે ઇસલામમાં ગાયનું ગોસત ખાવું એ કાંઈ સવાબ માં નથી ખલકે ફેટલીક રીતે જોતાં ગુનાહ ભરેલું છે.

જવાબ— લખેલી બીનાથી માલમ પડુંકે તમે ઘોડા દેનાર છો જો અગર તમેને મારા લખાણમાં શક હોઈતો મેહેરબાની કરી તમાસ ખતાવેલા મોલવચો ને લાવો કે કુરઆનમાં કંઈ જગ્યા હરામ છે અને તમે શરતો જરૂર છે કે તે મોલવચોને લાવો ને વળી તમાર

મંડલીમાંનો હજારો રૂપિયા જમા છે તે છતાં નહીં બુલાવો તો તમારી
 ૧૯. પણ હું આ યોજાનામાં એ કરાર કરું કે જો અગર તે મોલ
 વીચો આવી કુરઆનથી ગાય ન ખાવું સાબિત કરે તો હું તેઓનાં આ
 વતી જવાનો ખર્ચો આપીશ ને વળી ગવ રક્ષણ મંડલી તરફથી હું
 ભાવણ કરનારો થઈશ ખરા રૂપિયા વાલાને ધાસતી રેહતી નથી પણ
 ચોરના થગ પાછળ હોય છે એમાં કશો શક નહીં જો અગર તમે ખરા
 છો તો ઉપલા મારા લખાણને ધાનમાં લાવી મોલવીઓના બુલાવવાની
 ફીકરમાં રહેો.

હીરજોર્જી—આપ જાણતા હશે કે કેટલાક આપ મતલબી લોકો
 પોતાના કાયદા વાસને અથવા એવાજ બાબત કાંઈ સબખથી ધરમની
 બાબતમાં ફેરફાર કરી નાંખે છે જેમ હીનદુ લોકોમાં અકે બ્રુત પર
 સતી દાખલ કરી ત્યારે બીજાને ધરમને નામે રાશબ પીવો તથા જના
 કારી કરવાનું દાખલ કરી ઘણા લોકોને ફસાવી માર્યા છે એમ આપના
 પાક મજહબમાં પણ ઘોઠાલો થયા હોય એમ લાગે છે.

જવાબ—હે ભાગ પરવર દીગાર! તારી અજબ કુદરત છે
 કે તારા પાકદીને આડે આવનારના ઘોઠાલા તેઓના મોહથી પરગટ
 કરાવે છે. હરજોર્જી શાહેબ! જરા સલાહી બોલો “નાયોગ” (એટલે
 નપુતરો પોતાની અસતરી બાંજને પાસે બુઝા કરમ માટે મોકલે) ને માટે
 તો તમારા ગરૂ દીયાનંદ સરસતી સાહેબે ઘણી આરથાવોને બલામણ
 કીધી છે કે નયુરા નો મરત કોઈને તાંતમારી અસતરીઓને મોકલ
 જો. અને સુરતના એક આરથાએ કબુલ પણ કીધેલું કે આપણી અસતરી
 ને કોય દાસદાર પાસે મોકલ્યે તો તેમાં શું નુકશાન છે. ત્યારે આથી
 તો એમ સીધું થયું કે જનાકારી કરવાના ઘોઠાલો તમારા સરદાર
 દીયાનંદજીએ કીધો છે ને તેવણું વેદને નામે લોકોને બેહકાવા છે. ન
 એજ કારણથી કોય દીયાનંદીઓ પોતાની અસતરીને કોય પાસે નથી
 મોકલતા જો દીયાનંદ મહારાજની વાત પર એવણું ને અકીદા હોત
 તો જરૂર એ કામ કરતે પણ હીરજોર્જી જેવા આરથા હવે તેવણની
 વાતનો ઘોઠાલો સમજે છે. અને આ વગાએ એક શક છે તે એક પોથચે
 મા રાજ પાંડ તથા એવાણના બે ભાઈના પેદા થાવાના હાલ તથા
 એવાણના પાંચ છોકરા અરબુત વગરના હાલથી તો માલમ પડે છે
 કે પરથમના હીનદુવો પોતાની અસતરીને બાંજ પાસે મોકલતા જેમકે
 દીયાનંદ મહારાજ પણ એવો હાથદેશ કરતા હતા અને વેદનો એક
 દાખલો ‘સુરમએ ચરામે આરથા’ (આ કીતાબને જે આરથો રદ કરે તેને
 ૩૦ ૬૦૦નું ઈનામ તેના કરતાં આપવાનું છપાવ્યું છે) છે કે જે બ્રાહ્મ
 મણી છતાં કરાવે તેને મરા પછી ગાયનો અવતાર લેવો પડે. આથી તો
 મામલ પડે છેકે અલી પોતાના ધર્મી વગર બીજા પાસે નજાય. આરાકનો
 જવાબ મારી સમજ પરમાણે મને એમ સુજે છેકે છોકરાને લીધે ધ
 છાને કેહવાથી જો કોય અલી પાકા પાસે જાય તો હીનદુ ધરમ
 ના પાક કાયદા પ્રમાણે કઈ દાશ નથી ને જો વગર રજાએ પોતાના
 અણીને જાય અથવા રંડાયલી હોય ને જાય તેને માટે ગાયના આતારની

ની સૂઝ છે. હવે જો એ હીયાનંદીએ મારા શકનો શુ જા.

જી ઉમલી વાતથી આ પણ સમજાય છે કે ગાયને પુજવી તો શુ પણ તને જોયતો મોહકુ ફરવુ જોયે અને મુસલમાનોનો ઉપકાર માનવો જોયે કે ખીચારી પ્યાહમણીચોને આ સીક્ષાથી છરી મુકી છોડવેછે હીરધેડ વીંદ સાહેબ તમે પોતે એ કરાર કરો છો કે હીનદુ ધરમમાસા ઠાલો થયલો છે પણ તેની તરે કુરઆનનો સમજો એ માતો ગો ગાય ખાવાનું લખેલું છે બસ કે મકકા શરીફના મુરતી પુજ કો પણ ગાયનું માંસ ખાતા હતા તે પણ કુરઆન શરીફથી જણાય છે. અને તમે ક હો છોકે અરબસ્તાથ તથા ઈરાનમા ગાયનું માંસ નથી ખાતા એ તદ્દન ખોટું છે એ સરવ જગામાં ગાય ખવાય છે પણ એટલુકે તે મુલકમાં બીજા મુલકો કરતા થોડું કાપે છે ને તેની જગ્યા ઉટો અને દુખા વા પરે છે તેનું કારણ એટલું જ કે તે મુલકમા ગાય ખોડું થોડી છે અને ઉટ ફુનખા ઘણા છે. જેવુંકે આપણા મુલકમાં કબ્રા કદાસ ઉટ કાપેછે હીરગોવીંદ કલામે શરીફના ખુલાસા ને અબદુલ કાદર દલવી લખે છે તે કોઈને દામનના અને પાક હીલના તેમજ ઈલમમા પુરા હોય તેવા કાલમા પાસેથી બરાબર તપાસ કરાવી બ્યાજખી લાગે તે રસતો અખતયાર કરતા (પુરે સુધી)

જવાબ— હું પણ બદ ખુદા સાહેબના લખાણને મક્કતો થઈ મુસલમાનોને અરજ કરે છું કે ખતલાવેલા તરજુમાને જોજો અને કોઈ શારા માણસને શક હોય તો પુછી લેજો પણ પુરી આયતનો તરજુમા જોજો અને કોઈ નામનો મોલવી ગવ રક્ષણ મ.હલીનો પગાર ખાનાર ગાયનું ગોસત ખાવાનું ના કહે તો મારે પાસે મોકલજો ને જો તે કુરઆનથી ગાય ન ખાવું સાબિત કરશે તો હું તેના આવવા જવા નો ખરચો આપીશ અને હીનદુવોને પણ ભલામાણ કરું કે કોઈ વીદ્યામા પુરા પંડીતથી પુછી જોજો કે પુરાતન કાળમાં ગવ વધ કરતા હમા કે નહી પછી જ નવાબ આપે તેપર અમલ કરજો હમાર કામ તો સમજવું છે વાપરવું તમારો અખતયાર છે.

હવે હું એક પત્રનો જવાબ (એ પત્ર નનાયુ કોઈ ગવ રક્ષકે મોકલ્યું છે) લખી જણાવું છું જેથી તમોને પત્ર લખનારાની સમજ પર આફરીન લાગશે અને પત્ર લખનારાને સતોસ થશે.

નનામો— પાને ૮મે તમે લખો છોકે અમે કુરઆનમા લખેલું નહોય તો પણ ખાઈ શકીએ છીએ કારણકે મારા સાહેબ મહમદે ખાધી હતી. હવે આપર જરા ધાન કરોકે પેહેલા તમે તમાર કુરાન ગણતા નથી એમ અમને લાગે છે.

જવાબ— નનામા સાહેબ! પાને ૮મે મે લખુ તને સમજો પછી મારા પર સવાલ કરો જુવો તે જગાએ એમ લખેલું છે “જો અગર કુરઆનમાં ખાવા વધે કાંઈ ન લખાયું ન હોતતે તો પણ હમે ખાય શકીએ છીએ” એથી અકલના લખુર એમ સમજે છેકે કુરઆનમા ગાય ખાવું ના છે તે છતાં હું ખાવાનું કહું છું. વીદવાન સાહેબ! હું એજ પાનામાં તો લખી ચુક્યો છું કે કુરઆનમાં ફલાણી ફલાણી જગ્યાએ

(૯)

... લખેલું છે પછી જરા મારા લખેલામાં શબ્દ “જ્ઞ” પર ધ્યાન
વરતો ફરી ન લખાયું ન હોતે ના કબલ “ન” પર ચીત લગાડતો પછી
મારા પર પત્ર લખતે.

નનામો — વલી એક ઠેકાણું “મહમદ” ને એક ઠેકાણું “મહમમ
એજ તમને બતાવેછે કે તમે ખોટું લખ્યા છો.

જવાબ — કુખતો માણસ ફીણને પકડે છે. મેહરબાન વીદવાન
રાઈપ ગ્રાહવનારાએ “દ” ની જગા “મ” મુકા તેથી મારા લખાણની
ગલતી જાણી ને મારા પર સવાલ કરે. એ ઘણું અજબ જેવું છે
શુ બંદ ખુદની છપાવેલી ચોપડીમાં રાઈપની ભુલ નથી? શુ તમારા
લખેલા પત્રમાં ભુલ નથી! મેહરબાન! ભુલ તે કહાડવી કે દાખલો
કેવે તુટ્ટો હોય અથવા ભુલ લખાણ હોય.

નનામો — બાઈબલમાં માંસ ખાવાનું લખેલું છે પણ પીતરને
કહ્યું છે સંધ્યા ક્રીસ તેજાને કહ્યું નથી.

જવાબ — શુ પરેતીના કરતય આ ૧૦ કલમ ૧૨-૧૩માં પીતર
ને ખાવાનું લખેલું છે તેથી પીતરને માનનાર: પર તે ખાવું હરામ
હોય! એવી શમજ તમારીજ છે. હુંતો કહ્યું કે બાઈબલમાં અગણીત
જગ્યા ગાય ખાવાનું છે ને પીતરનું તો નામ પણ નથી જુવો કે
નાથાભાઈ ભાણભાઈ સુરતવાલાજી એ મને બલામાણ કીધીકે પુરાની
તવારીખ વાંચો જેથી મે બાઈબલના ૧ રાજ્ય પુસ્તકને વાંચ્યું તેના
આ ૮ કાં ૬૩માં છેકે સુલેમાને ૨૨૦૦૦ ઊલની કુરબાની કીધી
વળી બાઈબલના દાખલા મારે ગાય ખાવા માટે આપ્યા નહી પણ
સ્વામી સાહેબ ના પાડતાં હતા કે ખ્રીસ્તીઓના ધરમમાં નથી તેના જવાબ
માં મે બાઈબલના દાખલા લખેલા છે. હવે એ કલમે બાઈબલના
ખોટા હોય અથવા ખરા હોય મારું તેમાં શુ? એજાના ધરમ સાંભમાં
છે પછી કેમ ના કહો છો કે નથી!

નનામો — વલી કહો છોકે કુરઆનમાં ન લખેલું હોય તો બાઈ
એજીએ (આ વાતનો જવાબ આગલ આપી મુકા છું) અને કહો છોકે
મહમદ (સાહેબ) ખાધું તેથી બાઈએજીએ. ત્યારે તેણે જેવા ચમતકારો
કીધા તેવા તમે કરો નેખાવો કારણકે તે દેવ અને તમે માણસ માટે
લાંબાની સાથે ટુકો જાયતો મરે નહીતો માંદો થાય એવું થયું.

જવાબ — મુસલમાનો મોહમદ સાહેબને “પેગમબર” કરી
જાણેછે અને જેટલા પેગમબર દુનીયામાં થયા છે બધા માણસજ હતા
પછી તમે કયા મુસલમાનથી સીખી અવયા કે મોહમદ સાહેબ દેવ
હતા? વલી મુસલમાની ધરમનો કાયદો છેકે જો (જરા શબ્દ જો પરખી
ચલા રાખજો) અગર કુરઆનમાં કોઈ હુકમ નહોય (જોટલે તે વીરો
ના કંઈ હાં કહી લખાયું નહોય) ને મોહમદ સાહેબે તે હુકમ ફરમાવ્યો
હોય અથવા તે કામ કીધું હોય અથવા તેવણના સોંમાં કોએ કીધું હોય ને
તેવણે જોઈ ના પાડ્યું નહોય તે કામ હુમે કરી શકીએ. ત્યારે એ કાયદા
અમાણી મે લખ્યું છે કે જો કુરઆનમાં નખાન્યું ન હોતે તોપણ હુમે
“પર શકીએ છીએ. વલી તમે લખો છોકે મોહમદ સાહેબ જેવા

મતકાર ખતલાવો પછી આવો. તો શુ મુસલમાનો એમ માને છે કે
 ૭ જાનવરનું માંસ મોહમ્મદ સાહેબ ખાતા તેને પાછું જીવતું કરા કરતાં
 અને તમો લખો છોકે લાંબાને સાથે ઢુંકો જાયતો મરે નહીંતો માંદો
 થાય. શુ તેનો આ મતલબ છે કે પોતાના સાસ્ત્રના કાયદા પ્રમાણે પોતાના
 ધર્મ ગુરૂની ચાલચાલે તે એમા દાખલ થાય? કહી નહી. નહીંતો પછી
 તમારે આરથા થાવુ ખી જોડું છે. એવીજ તરેહ એ કાયદા પર ઘા
 છીજ ખરાખી છે તે વીદવાન પર કાંઈ હુકુ નથી. પણ એની મતલાબ
 આ છે કે પોતાની શકતીથી વધારે કોયતુ જોઈ કરવા જાય તો મરે નહીંતો
 માંદો થાય જેવુંકે આપ સાહેબ કે વગર ભરોલે જવાબ લખવા આવ્યા
 તો લોકો આગલ ફેજયતુ હાથે રહીને કીયુ. પણ હવે હું તમારે લક્ષનો
 માટે કહું છું કે તમે માંસ ખાવ. અને આ ઘોઠામા નો રહો કે પ્રથમ
 ના લોકો કાપી ખાઈ તેને જીવતુ કરતા હતા (એ વાત સંદેરના પ્યાહમ
 છો કહ્યા કરે છે) ને મારેથી તો સજીવન થઈ શકતું નથી, કારણકે એ
 વાત ખીલકુલ ખોટી છે કે તેઓ જીવતુ કરતા હતા એના દાખલા આ
 નાની સરખી ચોપડીમા શુ લખુ જો સંદેરમાં આવોતો તમેને ખાતરી
 કરી આવુ.

ન ના મો—પાને ર જે લખોછોકે ગવ વધી જાય અને કુબટકાલ
 આવી પડે તયારે હું એમ જાણુ છું કે તમે એમજ ધારોછોકે મરેજ
 નહી અને નમરે તયારે તમે તેને મારો છો ને કાપોછો તે કુબટકાલ
 આવી નપડે અને જોછી થાય તેથી એવું કરતા હશે એમજ લાગેછે.

જવાબ—હા એમાટે તથા ખુદનો હુકમ બજાવવા માટે તથા
 ગાયનો કલયો કે કબાળ બનાવી ખાય ખુદનો શુકરાનો બજાવવા
 માટે વળી તમે લખોછોકે મરેજ નથી એના જવાબ ગવ પુકારના
 કરતાથી પુછો કે મરે તયારે ૧ ગાયની, ૧૫૫૫ ગાય કેમ થાય. મેતો
 તેના દાખલાથી દાખલો આપોછે.

ન ના મો—ભાઈઓ તમે ૨) પાને લખોછોકે પુલી ૧૫ રૂપીએ પડી
 પણ જુવોકે ગાયના બે બલધે અને તેજીવતી ખેડી ખેડી પાક ઉઘાડે
 અને તે ધનધામાં ફાયદાછે તેથી ઘણા માણસો તે ધનધા કરવા મંડે
 તો મારા ધારવા પરમાણે પછની પાંચ પડે તેમા નવાય નહી. વળી
 એકબી પુળી હાપર ગાય આધાર રાખેછે એમ જો તમે ધારતા હોએ તો
 ખીલ ઘણી ચીજને ઘાસ ચારોછોકે જોણુ વડે એ પોતાનો આધાર રાખે

જવાબ—વગર દાખલે તમાર કહેલુ જોડુંજે જમ મે દાખલાથી
 રૂપીએ ૧૫) રે પુક્કી સાબેત કીક્કી તેમ તમે ખણ પછસાની પાંચ
 પુક્કી સાબેત કરતે, ન જો તમે પછસાની પાંચ પુલી સાબેતખી કરો
 તોપણ ચારાની ખોટ હોય કારણકે ચારાની જરૂરતો ૧૫૫૫ ઘણી
 ને જોકે હાલ સવાકાની એક પુક્કીછે, ને પછની પાંચ વેચાઈતો
 ૧૫ ઘણી વધારે ચાયતો ધનછે. તમારી વીદયાપર કે પછસાની પાંચ
 પુક્કી કહી ૧૫ ઘણા વધારાથી ૧૫૫૫ ઘણાની જરૂરતને સારો છો.
આરશીન (જરીકે નજરોન વસહુ જવાબુન.)

જવાબ—વળી પાને ર જે લખોછોકે સગ્રામીના લખાણમાં રીક

શેખ સાદી પણ વખાણુમા છે તયારે તમે કેવુ સરમ ભરેલુ નાપાકામ (તીકા કવાળ સીખ ઘણી સારી થાયછે) લખાઈને તેપરથી એમ જાણાયછેકે તમે ખરી રીતે નહીં પણ મળક મસકરી કરવા નીકલ્યા હોય એમ લાગેછે એને એ ઉપરથી એમ સીધ થાયછેકે વખાણુને અરથ તમને નથી આવડતો.

જવાબ—હું તમારા વેદથી ગાય ખાવાનુ સાબિત કરી ચુક્યો છું. ફરી તમે તીકા કવાળને સરમ ભરેલુ નાપાક સામાટે સમજાવેછો ? શું તમને તમારા સાસતરમો નાપાક ખાવાનુ લખેલુ છે ? શું પરથમના પ્રાદ્વણો નાપાક ખાતા હતા ? શું તમે એવા અકલના દાસત બની ગયા કે ગાયનુ પીસાળ અને છાંણને પીવું સારુ ગણેા ને કલયા કળા બને નાપાક ગણેા ? વલી સવામી સાહેબેતો લોકાને ઘોડો આપવા શેખ સાદી સાહેબનુ નામ લીધુ છે. જો સવકાર હોતો દાખલાસર તેવ છુની તારીફ લખેા હું તેનો જવાબ લખુ નહીતો વગર દાખલે હું પણ કહી શકુછેકે આરયાઓ સુસલમાનોના કલયા કળાબની ઘણી તારીફમાંછે પણ એવાત મારી ઠાણ સાંભલરી ?

જનામે—ખજનાથી શું મતલબ છે. તયારે તમને અરથ નથી આવડતો.

જવાબ—ખજનાનાતો અગણીત અરથ છે જેવુકે પરથમ હીનકુસ તાનમાં દેકત મુસવ્રમાન ગાયનુ માંસ ખાતા હતા પછી યુરોપીયનન. અવવાથી ઘણા ખાવા લાગા જેથી માંસ ખુટી ગયુ ને મોહગુ થયુા એ વગર બીજાબી અરથો છે પણ હું ગેબની વાત જાણી સકતો નહી તેથી કરી મે સવાલ કીધોકે તમારી શું મતલબ છે જને સાંભલી હું જવાબ લખુ માટે તમારી મતલબ બતાવો.

જનામે—તમે કહોછોકે અનાજ બીજે દેશ જાયછે અને ખાનારા વધેછે તે ખરૂ પણ ગાય ખાનારા વધેછે તેથી એછી થાયછે અમે એમ કહીએછીએ. વળી અમારૂ કહેવુ એટલુછેકે ગાય બધી તમે ખાઈ ગયા તો પછી તમે શું ખાશો ? અને સઘલા દુખી થરી માટે મેહેરબાન તમે એ વાતતો મુકીદો.

જવાબ—મેહેરબાન ? તમે મારી કઈ વાતને તોડી ? જરા ફરી ચીતલગાડી મારી એપડી વાંચો તેમાં દાખલાથી લખાયલુ છે કે ગવ વધથી ગાય થટતી નથી.

ખીરીસતીઆનેજવાબ.

થાકેલાને વાતથી હું મદદ કરવાને જાણું, માટે ઘણી પ્રભુએ મને વીદ્યાનેતની જીભ આપીછે યશાવા આ. ૫૦--૪ સુરતની આધરીસ મીતા વાલા તથા બીજા પાદરીએ ઘણુ ખરૂ પાદરી ફાનડરની ફીનસબ મીજનુલ હકથી તરજુમો કરી આપાનયા છપાવેછે પણ એએ એમ નહી સમજતાકે ફાનડરે મીસનના ફ. હલાલ કરવા માટે લોકાને ઘોડો દેવા ઉખારતો કાપી કાપીને ફેટલી જગા લખાઈને જેવુકે ફાનીની ઉખારત જો અમાર પાદરી સાવકાર હોયતો મીજનુલ હકને માફક “ફાની” ને ઉખારત બતલાવે અને ફેટલી જગ્યા ફાનડરે એવી વાતો લખાઈ

કે જેથી પોતાની બાઈબલને જુદી પાડીછે, જેને જોડુ હોય ત
ગુલ મીજનમાં જોઈ લીએ.

હવે હું સત્યાદેવના તથા બીજા ચોપાનચાઓના સાર લખી
જવાબ આપીશ ને મને આસાદેકે સુગતના મીસનવાલા આ જવાબને
તથા બાઈબલના ગોઠાલાને જોઈ ચુપકા રેહુરો નહી પણ જરૂર
જવાબ લખશે.

(ખીરીસતીઓ લોકોને ઘોડો આપવા લખેછે) મુસલમાનો દાવો
કરેછે કે ઇનજીલમાં ફરફાર થયલોછે અને હમારુ કુરઆન વગર ફર
ફાર થયલુ જન્મ હતુ તેમજછે પણ હમે પુછીએછીએ કે કયા વખતમાં
ઇનજીલમાં ફરફાર થયો અને કઈ કામે એને બદલી અને તેઓની
એ બદલવાથી શુ મતલબ હતી અને તે કઈ વાતોએકે પરથમ બંધ
તરે હતી અને અસલ ઇનજીલ કયાછે પણ આખર એમ્રાથી કાઈ
એક વાતને પણ સાબિત કરી સકતા નહી પણ હમે ખરીરીતે કહી
શકયેછેકે કુરઆનમાં ફરફાર થયલોછે અને જે કુરઆન હમણા જે
મુસલમાનો પાસે છે તે અસલ કુરઆન મહે નહી કેમકે પરથમતો
અબુબકરે એકફ કીધુ હતુ તયાર પછી ઉસમાને બીજા વખત જોઈ સુધારા
કીધા અને એવોને શીયા પંથવાલા કાફર અને બેદીન જાણે છે.
અને કહેછેકે ફટલીક સુરતોને જેઅલીને વીશે હતી તે ઉસમાને કાઢી
નાખીછે. અને મીસકાતની હદીસથી પણ ફટલીક વાતો માલમ પડેછે
પેહેલી એકે મોહમદ સાહેબના વખતમાં એક માણસે કેમ પડુને
ખીજાએ કેમ. બીજા કુરઆન મોહમદના વખતમાં એક પુસતકમાં જમા
થયુ ન હતુ પણ અબુબકરે આયતોને જમા કરવાનો હુકમ આપ્યો
હતો. તરીજ ઉસમાને પોતાની ખીલાફતના રાજ્યાસન પર બેસી જોડુ
કે લોકો અજુબી કુરઆન ભાણવામાં ફરફાર ભણે છે. તથા રોખીહને
કે આગલ જતા કુરઆનમાં બંધ ખરાબયો ન હોય (જરા પાઠરી સાહેબ
પેહેલી ખરાબી સાબિત કરતે પછી કહેતેકે બીજા ખરાબી તથા) બેદને અને
ખીજાને હુકમ આપ્યોકે કુરઆનને બીજા વખત સુધારા અને ફર
શની બોલી પરમાણે લખો. ચોથી તેણે આગલા નુરાખા સરવ જમા
કરી બાલી નાખ્યા અને નવા નુસખાથી ઉતારો કરાવી ઘણા નુસખા
દેખાવશે મોકલી આપ્યા અને એવી તરે તેને પરખયાત કીધા તયારે
હમે પુછયેછેકે ઉસમાને શા માટે આગલા સરવ નુસખાને બાલીકાઢ
જો નવો નુસખો જેને પરખયાત કીધો. અને હમણાપણ તેજ મુસ
લમાનો પાસેછે. આગલા નુસખાના માફક મતલબમાં તથા શખદોમાં
હોત અને ઉસમાને ફક્ત સુરતોને તથા આયતોનેજ ગોઠવીછે તો શા
માટે સરવને બાદ્ય ? તેનેતો જોયતુ હતુકે સરવ નહીતો ઘોઝખી
બાકી રાખતે જેથી કોઈ માણસ એમ ન દાવો કરેકે કુરઆનમાં ફર
ફાર થયલોછે આથી એમ સીધ થાયછેકે પરથમ કુરઆનમાં કઈ બંધ
તરેહથી હતુ અથવા શીયાઓના કહેવા પરમાણે કે તેણે કુરઆનથી
જાણી જોઈ કેમ કીધુ છે અને ફટલીક આયતોને બદલીછે અને જે
નુસખો હુકમાને પાસે હતો અને ઉસમાને તેને પાછો આપો તે.

નર ફરી મલી નહી. હવે દરેક અકલવાલા આજુસામે દીલમાં આજ
કુરઆન વીરો શક થાતો હોરો કે કુરઆન અસલ મલે નહી.

જે મુસલમાનો એવીજ વાતોને તોરાતે વીરો અથવા ધનજીલ
નીશ્ત કોઈ પરખવાત મોતખર ખીરીસતીના ગંરનથી કાઢી લાવને તો
અતખત તેઓને આ દાવિડે બાઈબલમા ફરકારથહોલો ખરો થાતે.

ચેતવાણી—ખીરીસતીઓની ઉપલી બધી વાતોથી જે બાબતો
જાણાયછે. પહેલી એકે કુઆનમાં ફરકાર થયલોછે. બીજીએકે બાઈબલ
ફરકાર થયથી કોરીછે. ત્યારે પરથમ હુ કુરઆન સરીફના ફરકાર
થવાથી બચવું પરવડ કરીને ખીરીસતીઓની પવીત્ર મુસતક બાઈબ
લમાં ફરકાર થઈલું બાઈબલથી અને પરખવાત મોતખર પાઠરીઓના
સખાણથી જાહેર કરીત અને આખરમાં ખીરીસતીઓ જે ઇમાન
(કાફર) છે એ વીરો એક દાખલો લખીશ જેથી ખીરીસતની વાત (તુ
ખોતાની આખમાનો ભારોટીઓ ધયાનમાં ન લાવતા, તારા ભાઈનાં
આખમાનું તણખલુ કેમ જીવેછે? માથી આ ૭ કા ૩) પર
ખીરીસતીઓ કેહવા ચાલનારાછે તે માલમ પડરો.

પરથમ આ જાણવું જોઈકે “તહફીફ”ના અરથ દીશનેરી પર
માણે ફરવી નાંખવું અને બદલ કરવું એક વાતનું તેની અસલ
હાલતથીછે. ત્યારે જરૂર થયુકે તેયરીફ થયલી વાત અસલથી સખદોમા
અને અરથોમાં જુદું પડરો. ત્યારે આ જગા જે વાત ફરકાર થવાનો
અર્થકોછે તે ખુદાના કલામમાં ફરકાર થવાવીરોછે. તો ખુદાનું કલામ
બદલાયલું કે હવાર કહેવાય કે તેની વાતને કોચે બીજી તરેથી બોલો
હોય જેથી અરથ બદલાઈ જાય ત્યારે ખુદાના કલામને તેના હકમથી
અનેક તરે ભણે અને તેના અરથોમા ફરક પાણ ન આવે તેને તહ
ફીફ અથવા ફરકાર થયલું કેહવું એ તદન મુરખાઈછે.

ઉપત્તા લખાણથી આ રીધ થયુકે સુરતની મીસનવાલાએ તસ
ચાહ્ય ના. ૧૧ સને ૧૮૮૯ માં કુરઆનના જે એક રાખદ અનેક તરે
જાણાયછે તેના કેટલાક રાખદોટાંકી કુરઆનની જુલ સાબેત કીધીછે તે
તદન ખાદુએ (જે વીરો મે નવમખર માસમા કાસદે મુખાઈછાજા
મારફતે જવાબ આયપો હતો) કારણકે તેજ મીસકાતની હકીસ જે
પાઠરી કાનડરે મીજનુલ હકમા કુરઆન વીરો લખીછે તેના અખી
કેમા કુરઆનને અનેક તરે જાણવાનો હુકમછે અને કુરઆનને અનેક
તરે જાણવા સાફ મોહમદ સાહેબ સાફ ફરમાવે છેકે મે મારી ઉમત
વીરો ખુદાથી અનેક તરે જાણવું માંગુ જેથી તેઓપર સેહેલ થાયતો
ખુદાએ સાત તરે જાણવાનો મને હુકમ આયપો જીવો સહી “મુસ
લીમ” વગેરે હકીકતની કીનાએઆ છે ત્યારે એ જુલ કેમ થાય.

જીવો તમારો પાઠરી “ઇમાદુદદીન” હીદાયતોલ મુસલમીતે
છપાયલી સને ૧૮૬૮ પરવટ ૭૦ મા લખેછેકે કુરઆન આજ સુધીના
જે ફરઆનછે જે મોહમદ સાહેબના વખતમાં હતું અને સુધરેલી
“હીદાયતુલ મુસલમીન” છપાયલી ૧૮૬૭ પરવટ ૬૧ મા લખે છેકે
તે “એક ખીરીસતી” (એકલે કુરઆન વગર ફરકાર થયલું) અને

પ્રદા એવોજ રહેશે વરી આનરેબલ જ્વલંભ મંત્રી" સંચિતાનાહિખ પુસ્તક ભાઈએ આઈ મોહમદ ભાગ ૧ પરવટ ૧૫ માં કુરઆન વીચી કહ્યું છે કે ઘણું ખરું કોઈ ખાલુ પુસ્તક દુનયામા નથી જે ૧૨૦૦ વર્ષ સુધી વગર ફરફારતું અને ખાલીસ હોય. એવગર ઘણા પાદરીઓએ કરઆ નને વગર ફરફારતું થયાવીરો ઇકરાર કીધાછે. હવે સુરતના પાદરીઓને આ લોકોની વાતોપર ખીયાલ કરવો જોઈએ.

વરી પાદરીઓનું કેહેલું કે મહમદ સાહેબના વખતમા કુરઆન જમા થયલું ન હતું એથી કાય કુરઆનમા નુકસાન નથી આવતું ઇકાર છુકે દરેક આયતની ગોઠવણ દરેક સુરતમા ખુદાના હુકમથી મોહમદ સાહેબે કીધી હતી અને તે સરવ સુરતો સરખી ને આખર સુધી ઘણા સહાબીઓને મોહકે યાદ હતી તયારે જો એકે પુસ્તકમાં કુરઆનને એકઠું ન કીધું હતું તો શું થયું ?

વળી એ કુરઆનનો તો નીગોહબાન પોતે ખુદા તઆલાએ જીવે સુરેહીજર રૂક ૧ "એશક હમેએ હોતારૂકે કુરઆનને અને હમેજ તેના નીગોહબાન છીએ એવીજ તરે સુરે "મુસેલત" મા પ્રણય છે તરે જે સરવ જગતનો માલેક જે ચીજનો નીગોહબાન હોઈ પછી કોઈ ફરફાર કરી શકે?

કુરઆનના જયારે રોકડો માણસ હાઈજ (મોહકે બાણનાર) હતો તો કુરઆન મોહમદ સાહેબના વખત એક પુસ્તકમા જમા ના થાવાથી શું થયું? વળી મોહમદ સાહેબના પહેલા ખાલીફ અબુબકર સહાબીએ ખુબ સાચવવાના ખીયાલથી એક પુસ્તકમા જમા કરાવું પણ સરવ સહાબીનો તે ગોઠવણ પણ ઇતતેફાક હતો નહીં એટલે કોઈએ કુરઆનની જે પહેલી સુરા ઉતરી તેને પહેલા રાખી અને ખાલુને ખાલુ જગત એવી તરે પુરે સુધી અને કોઈ પોતાની સમજા પરમાણુ જે તેને પર સંદ આવી તેને પહેલા રાખી અને ખાલુને ખાલુ જગ્યા. જયારે ફક્ત તરતીબનો ફરફાર હતો ને તેવા કુરઆન મુલકે મુલક ફેલાઈ ગયા અને ઇટલાક હાઈજો પણ વફાત પામ્યા હતા જેથી ત્રીજા ખાલીફ ઉસમાન સાહેબે (જે મોહમદ સાહેબ પછી તેરમે વરસે રાજ્ય સન પર બેઠાહતા) સરવ સાહાબીઓની મુલાહથી ફક્ત કુરઆનની તરતીબના ઇખતેલાફને ઉઠાવવા માટે તે તરતીબ પરકે જે મોહમદ સાહેબ થી એવો યાદરાખતા હતા જમા કીધું, અને જે એક બે સુરતોમા તે આને ગોઠવણનો ખીયાલ નહીં રહ્યો તેવી જગ્યામા સહાબીએ પોતે ખીયાલ પોહોઆડી વીચાર કરી ગોઠવ્યો પછી તેને માફક લખાવો પરખાત કીધા અને જે સહાબીએ ખાલુ તરતીબે કુરઆન રાખીરૂને ગોઠવું હતું તેઓએ પણ ઉસમાન સાહેબની તરતીબની તાબેશરી કીધી. ને વખત પહેલી તરતીબના જમા કીધેલા નુસખાઓને ખાલી કાઢા હતા, જેથી તરતીબનો ફરફાર ખાલુલ હી જાય એવો એજ તરતીબને ખુદાને તથા તેના એગમબર મોહમદ સાહેબને પરસંદ હતી જે ઉમમ્મો રહે તે એવીજતરે આજસુધી રહ્યું જેનો ઇકરાર પાદરી ફાનડર સાહેબ પણ કરે છે અને સરવ મુખતહેદાએ એજ ઉકતીબ?

કુચ્છ કીધી છે. અને હરસાથી અગાવેલુ કુચ્છાન તેને પાછુ આપુ ફેરવીશની કીતાબો વાંચ્યાથી માલમ પડશે અને પાદરી ફાનડર એ કિ કરાર કરે છે હરસાનુ કુચ્છાન પાછુ આપુ પછી સામાઠે કહેછેકે હસમાને એક નુસનો કેમ ની શખા.

જ્યારે કુચ્છ ન સરીફમાં કોઈ તરેનો ફેરફાર થયલો ન જોયા અને ન કોઈ ઇમાનદારને કોઈપણ પરકારનો શક હતો અને ન કોઈ વાંધા કાઢનાર હતો કે જેથી મુકાબલો કરવાની જરૂર પડે. તેવા વખ તમા ઉપલા ખતાવેલા કારણથી ફેરફાર તરતીયોના નુસખા બાલા હતો તો એ બાબતમાં આજ ૧૩૦૦ વરસ પછી આ શક કરવો કે ખલીફ તરીબ હસમાન સાહેબે કુચ્છાનમા ફેરફાર કીધો એ તદ્દન લોકોને શકો દેવું છે. ખરીવાત આગ્ર શક ભરી વાત લાવવું એ ખરા માર ગથી મોહ મોહુ છે.

હવે પાદરીઓ કુચ્છાન શરીફના ફેરફાર થાવાના દાવામાં “શીયા” પંથીઓની વાતો લાવે છે એવે પાયા છે જુવો “શીયાઓના મોહટ” મોલવી શેખ સદુકઅબુજર મોહમદ ખાન, અલી ખાન બાબવેલુ સાહેબ પોતાના રીસાલા અકામિદમા લખે છે હમે અકાદ કરચેછીએ કુચ્છાન વીરો આવાત પરકે ખચીત કુચ્છાન જેને ખુદાએ મોહમદ સાહેબ પર હતાં તે બે પુઠાના દરમીયાનમાં છે અને તેજ લોકોના હાથમાં છે, એથી કઈ વધારે નથી. અને જેઓ હમાને એમ કહેછેકે હમે કહીછીએ કે કુચ્છાન વધારે છે તે જુઠા છે” વળી “શીયા”ઓની એ તખરકીતાબ તકસીરે “મનમેઉલખાન” તથા તકસીરે “સાફી” તથા સીરાતે મુસ તકીમ તથા “મુસાએ ખુનનવાસેખ” વગેરેમાં જુવો એમાં સાફ લખા થલુ છેકે કુચ્છાન આટલુજ હત જેટલકે હમાણા મુસલમાનો પાશે છે.

પાદરી સાહેબ સાહાબાવીશો શીયાની વાતો લાવી સુનનીઓને એખ લગાડોછો એથી કઈ એખ લાગતી નહી. પાદરી સાહેબ પુરટીમ ટેલ પાલાને ખીરીસતીઓના કેટલા ટોલાવાલા કાફર નહી કહે છે ? જરા ઇનઆમે આમ આખો ખોલી જુવો. વળી કુચ્છાનમા જગચે જગથા એવણની તારીફ કીધેલી છે એવીજ તરે શીયાની મોતખર કીતાબો “નેહજુલખલાગત” તથા એની ટીકા “ખહશની” તથા કસકુલ ગુમા મા પણ એવાની તારીફ છે. હે પાદરી સાહેબ જરા આવાત પર ધાન દેતેકે પુતરસને ઇશુ કહેછેકે જનતની કચી તને આપીશ (માથી આં ૬૦ ૧૯) ને ખીજી જગથા કહે છેકે આ શેતાન મારે આગલથી તું જ (૧૬ કાં ૨૩) પછી મુસલમાનોને કેડવા આવતે વરી હું કહું છુંકે મોહમદ સાહેબના સહાખીની તારીફ તમારી બાઈબલમાં પણ છે જુવો પુનર નીધમ આં ૧૩ કાં ૬ એ લખમના કામે શુ સહાબા એ ન કરી ખતલાવા? વધારે શુ લખુ જુધી વાલાનેએટલુ બોલુ છે.

અસ જ્યારે પાદરી ફાનડર તથા તેના તાબેફરોના એને રાજ ખાતલ ઠંકયા તો આવાત સાબિત થઈ ગઈ કે કુચ્છાન શરીફમાં કરી તરેનો ફેરફાર થયા નથી અને ન એને ઉલટુ બોલે તેનુ બોલવું બોલુ ને અને ક્રમ ન બોલુ ફાવ અખ ૧૩૦૦ ઉપર કેટલાક વરસ થઈ

અનુ એક નુકસાનો પણ ફરક આવો નહીં અને ન ક્યામ આવસે.

મોહાયામાં મોહોટો મોલવી અગર કે આનમાં હુલેથી કોઈ શબ્દ ઉલટો જાણે તે એક નાંકલો છોકરો મોહોટો જાણનાર નરત ખતલાવી શકે છે કે કરઆનના શબ્દ એમ છે તેમો એમ કેમ જાણાઈ, એ ફર આનના ખુના છે.

ખરી વાતનો એ છેક જે દાવા થર પારકો આદમી શાહીદી આપે તે દાવાની સાબુતીમાં સુપ્રુષુ ? જેવું કે કરઆન વગર ફરકારનું છે એ દાવા વીરો જે પાદરીઓના રાક્ષીઓ ઉપર લખી ચુક્યા છું.

હવે મુરતની મીસનવાલા તથા બ જ પાદરીઓના દાવો કે બાઈબલમાં ફરકાર નહીં થયો છે તેનો જવાબ લખુ છું.

યાદ રહે કે ખીરીસ્ટીઓના વડાવોના કબુલ થી તથા બાઈબલના જોવાથી માલમ પડે છે કે બાઈબલમાં ફરકાર થયેલો છે.

ખુનો ફરાર (બાઈબલના એક ભાગ છે)ના પ્રખ્યાત તરણુ નુસખા છે જે હેબરી જેને યહૂદીઓ તથા ઘણાખરા પોરોટીસ્ટોના મોતખર જાણે છે તે જો ચુનાની જેને શન ૧૫૦૦ ઈા સુધીના ખ્રીસ્તીઓ મોતખર જાણતા હતા અને હેબરીને ફરકાર થયેલો. અને એ અનુ સુધી ચુનાનીયા તથા મશરૂકી ગીરજાઓમાં મોતખર ગાણાય છે ત્રીજો સામરી એ સામરીઓની મોતખર ગાણાયલી છે અને પુરટીસ્ટોનના ઘણાખરા વડાવો પણ એને મોતખર જાણતા હતા જેણે કે મી "કેનીકાટ" મીાં હેલજ મીાં હુયુ " ફીનિટ" વગર અને એવો હેબરી નુસખાને ય હુદીઓથી ફરકાર થયેલો માને છે.

ખુશાશો ઉપલી વાતનો જરૂરત લાયક આ તરે પર છેક આદમના વખતથી નુહના તોશન સુધી હેબરીના નુસખા પ્રમાણે એક હજાર છસો છપન વરસ થાય છે તે ચુનાની પ્રમાણે બે હજાર બસો બાંસઠ વરસ થાય છે અને સામરી પ્રમાણે એક હજાર ત્રણસો સાત વરસ થાય છે. જે વુકે બાઈબલની ટીકા હીનરી તથા ઈસકાટમાં એક નકશો નીચે ખતા વેલા પ્રમાણે છે.

એ નકશામાં દરેક માણસના મુકાબલામાં તે ઉમર લખાયલી છે કે તેનેતા તે વખતમાં છોકરો થયો હોય પણ નુહના મુકાબલામાં તે ઉમર લખાયલી છે કે તે વખતમાં નુહ ન થયુ હતુ નકશો આદ છે.

પરી ખીલ ગત્તતી જીવો કે નુહના ૬૦૦ વરસની ઉમરમાં નુશન થયુ હતુ એ તરણુવ નુસખાથી સાબિત છે અને આદમની ઉમર ૬૩૦ વરસની થઈ હતી તરે સામરીના નુસખા પરમાણે એમ થયું કે આદમના મરણ વખત નુહ ૨૦૦ વરસનો હતો પણ એનુ ખાદુ થાયુ તે

સાગની વનના	હેબરી	નામ.
૧૩૦	૨૩૦	૧૩૦ આદમ
૧૦૫	૨૦૫	૧૦૫ શય
૬૦	૧૬૦	૬૦ એન.શ
૭૦	૧૭૦	૭૦ કાયનાન
૬૫	૧૬૫	૬૫ મલેવન
૬૨	૧૬૨	૬૨ થારક
૬૫	૧૬૫	૬૫ હનુખ
૬૭	૧૬૭	૬૭ મથુસાના
૫૩	૧૬૬	૫૩ લામેક
૧૦૦	૧૦૦	૧૦૦ નુહ
૧૩૦	૨૨૨	૧૩૦

તરફ જાય તો ખાલો મને છે અને હીમની તથા યુનાની નુસખા પણ એને જુલસાવે છે એ હીસાબ જાણનાર કોણ જુલસાવે.

તે મુસ્ત આયરીસ ખીસતના પાદરીઓ! સુ આ તહરીફ નથી! એક કારણથી યુસીફીયસે (એ એક મોટો તવારીખ જાણનાર ખીસી મીસીને તો માતખર ગણાય છે) એ તરણિવ નુસખાનો હતખાર કસો નહીં ને કહુકે ખીવાત તો એછે કે તુફાન મુધી રર પર વરસ થાય છે.

પરી ખીલ તહરીફ જુલો કે તુફાન તુફાનથી તે ઇબરાહીમના જનમ મુધી હેબરી પરમાણે રહર વરસ થાય છે અને યુનાની નુસખા પરમાણે ૧૦૭૨ વરસ થાય છે અને સાપરી પરમાણે ૬૪૨ વરસ થાય છે એનો પણ એક કોઠો બાઈબલની તફતીર હીનરી અને ઇમક્રાટમા લખેલો છે જેમા "એમ" વગર ખાલતખાના મુકાબલામા ની વરસ લખાયલા છે કે તેને તા છોડો જનમમાં અને સામના મુકાબલામા તે વરસ લખાયલા છે તુફાન પછી તટલે વરસે તેનેતાં છોડો થયા કોઠો આઈ છે.

જુલો આ કોઠાપર લક્ષ લગાડો કે

તરણિવ નુસખાવોમા ફેરફાર ફેરફાર છે. શુ યુનાન તાનરી હબરી આ પાદરીઓને આ નથી જાણતું હેબરી નુસખા પરમાણે ઇબરાહીમના જનમ તુફાન પછી ૨૬૨ વરસે છે અને તુફાન પછી ૭૫૦ વરસ જીવતા રહ્યા (હતપત્રી આ ૦ ૬ કલમ ૨૮) તો આ ખરથાવુ જોએ કે તુફાન મરણ વખત ઇબરાહીમ ૫૮ વરસના હતા પણ એનેતા સાંપ તવારીખ વાલા ખોટું જાણે છે અને તેમ કરતા હેબરી તથા યુનાની નુસખાપણું જુલસાવે છે એ હીસાબ જાણનારા પર કાંઈ છાનુ નથી. ૧૦૭૨ ૬ ૨ ૨૬૨

યુનાન	તાનરી	હબરી	નામ.
૨	૨	૨	સેમ
૧૩	૧૩૫	૩૫	અરકાસી
૧૩૦	૦	૦	કાઠનાન
૧૩૦	૧૩૦	૪૦	સાલા
૩૨	૧૪૪	૩૪	આપર
૧૩૦	૧૩૦	૩૦	કાલિક
૧૩૨	૧૩૨	૩૨	રાગા
૧૩૦	૧૩૦	૩૦	સાકમ
૭૬	૭૬	૨૬	નાહાર
૭૦	૭૦	૭૦	પારો

ખાજુ હેબરી તથા સામરી પરમાણે "અર રકાદ" અને "સાલા" ના વચ્ચમા કાઈનાન ખલે નહીં અને યુનાની નુસખા પરમાણે એ એવના વચ્ચમા કાઈનાન છે. વાહ! વાહ!! કેવી તરથી ઇતલામી પોસતકો ગચાયલા છે એક કારણથી બાઈબલન વાનને પિટ પાવલ નાખી દ્રાણ તવારીખ જાણનારા ખીસીઓ લખે છે કે તુફાનથી તે ઇબરાહીમના જનમ મુધી ૩૫૨ વરસ થાય છે અને યુસીફસ યહુદી જે એક મોટો તવારીખ જાણનાર છે એ તરણિવ નુસખાને પર એતખાર ન કરતાં જણાવે છે કે ૭૫૦ મુલત દક્ષિ વરસ છે જેવું કે તફતીર હીનરી અને ઇમક્રાટમા છે.

મી. હારન પોતાની તફતીરના બીજા ભાગમા યહુદીઓને કહ્યો જમા પછી લખે છે કે ખસીત યહુદીઓએ જાણી જોઈને તેમના (બાઈબલની આગલી પાંચ કીતાબો અથવા જુલો કમાર) ને માર માર્યું છે અને જેમા કહે છે કે જમાલોએ જાણી જોઈ તેમના કમાર

કે જે ખાદ્ય છે.

વળી તક્સીર ઇરાકાઠના પેદલા ભાગમાં છે કે “એક સદાચીન” છે કે ચહુદીઆએ દેબરી નુસખાને ફરફાર કરી નાંખી છે, તે બુબ્રોની તારીઓ ને કે જ્યાં તુફાનથી પેદલા હતા તથા જેઓ કે મા શુદી તુફાન પછી થયા છે. અને ચહુદીઆની ફરફાર કરવાથી ના મતલબ હતી કે યુનાની તરબુખાનો ભરોડો ઉઠી જાય અને ખીરસતી રમમા ઘોટાલો થઈ જાય. અને પુરાના ખીરીસતીઓ પણ એ કે તર કરતા હતા કે ચહુદીઆએ રાને ૧૩૦મા તોરાતને ફરફાર કીધો છે.

ઉપલી બધી ખીના વાંચી જવાથી સીદ થશે કે પાદરીઓનું કંઈક મુસલમાનો કઈ ખરો જવાબ નહીં દેતા કે કયા વખતમા બાઈબલ મા ફરફાર થયો અને કઈ, કોમે કીધો અને તેઓની શુ મતલબ હતી એ તદન અનજાણને ઘોઠો દેવ છે. કારણકે તેઓના તો વડા પોતાની કાવોમા લખી ગયા છે કે ચહુદીઆએ રાને ૧૩૦મા ફરફાર કી છે અને તેઓની મતલબ એ હતી કે ખીરીસતીઓનો ધરમ ખરાબ રીએ જેથી આ બધી ખરાબી થઈ અને દરેક નુસખામા જમીન માસમાનનો ફરક પડી ગયો. બસ આથી સાફ જણાઈ ગયું કે મીથ ના રોટલા ખાનાર પાદરીઓનું તહરીફથી ઇનકાર કરવું એ હટ ધ મી છે.

ઉપલા બેઉ દાખલાતો સમજી ચુક્યા. જરા નીચે દાખલો પણ એદરબાની કરી વાંચી જુવો શામુએલ ખ જો આ ૦ ૨૪ કા ૦ હને ઇમ રાઈલામાં તલવાર ચલાવનારા શુરા પુરૂષો આઠલાખ હતા; ને ચહુદામાં પાંચ લાખ પુરૂષ હતા. કાલ વરત્તાંત ૧ આ. ૨૧ કા. ૫ ને ઇરાકાઈલ ખગચાર લાખ પુરૂષો તલવાર ખેંચનારા હતા, ને ચહુદા ચાર લાખ સીતેર હજાર પુરૂષો હતા. હવે આ બેવ વાતોમાથી જરૂર કોય ન કોઈમા ફરફાર થઈલો છે.

આદમ કુલાશ પોતાની બાઈબલની દીકાના ભાગ ખ જામા સમુ એલના કલમ હને હેઠલ લખે છે કે બેવ વાતોનું સહી થવું થઈ શકતું નહીં અને એક બેવમાથી ખચીત ફરફાર થઈલી છે. પણ ઘણુખર પેદલી તાત સહી છે.

મી. હારન સાહેબે પોતાના પુસ્તકના ભાગ પેદલાના પ્રક ૧૧૬ મા તથા ભાગ બીજાના પ્રક ૩૫૫મા લખે છે કે મી. ગરેસીઆએ બાઈબલમા ફરફાર દોઢ લાખ ચુટા હતા. એવીજ તરે મીશનવાલાઓના ગર પાદરી ફ્રાંકરે “ઇખતે તામદીની મુબાહેસા” ઉપાઈલી આગરામા રાને ૧૮૫૫મા પ્રક ૫૩—૫૬મા પણ લખ્યું છે.

યાદ રહે કે મી. “ડીલસ્ટેન” ને બાઈબલની ઇખારતના ફરફાર થય લાખથી વધારે બેગા કીધો છે જુવો “ઇનસાઈ કલુ પેડેયા ખરદીનીકા” ભાગ ૧૯મા છે.

વધારે શુ લખુ ઇનસાઈની આંખોથી જોનારાને તો આટલું બોલુ છે અને અમાના કુટા હટ ધરમી આગલ એવા સૌ ચોપાન્યા લખાઈ પણ તીને શુ પણ જો કોઈને બાઈબલનો ઘોટાલો જોવો હોય તો

“ઈજ્ઞાસલ હક” માં જીવે એમાં પ્રતી સિતે બાઈબલ વીરો હ
 છે અને મારી ચોપડી ખીરીસતી અને મોહમેદી ધરમના મુકા
 પાણુ ૬૬ ગલતીઓ લખી જણાવી છે જેવા રી બાઈબલનો હાલ મ
 મ પહોરો.

હવે ખીરીસતીઓની એ ઈમાનીની સામેતી બાઈબલથી જીવે
 મારક આ. ૧૬ કા. ૧૭ જેઓ વીસવાસ (ઈમાન) લાવશે તેઓ
 ન આ નીશાની થશે મારે નામે તેઓ જીવે કહાડશે નવી બાઈબલ બોલ
 શે સરાપો (સાંપો) ને હાવી લેશે ને જો કંઈ ધાતક પરતુ (હાલક
 કરનાર ચીજ) પીએ તો તેઓને કંઈ લાગશે નહીં તેઓ માંદાઓ પર
 હાથો અડાડશે ને એઓ સામા (સારા) થશે. એવી તરે વીસવાસીઓ
 (ઈમાનદારો) માટે ઉપલા કામો કરવાનું યુદ્ધાન આ. ૧૫ કા. ૧૨માં પણ
 છે હવે હું ખીરીસતીઓથી પુછું છું કે તમે મા વીસવાસ (ઈમાન)
 છેકે નહીં જો કહોકે નહીં તો સલામ. ખીજને કેમ એ ઈમાન કેહવ
 જાર છો! ને જો કહોકે છે, તો મેહરબાની કરી ઉપલા કામો કરી બતલાવ
 ને મીશનના રાટલા હરાલ કરો.

પણ કોઈ પાદરી એમ ઘોષા દીએ કે એ પરચમના વીસવાસીએ
 માટે છે તો એનો જવાબ એ છેકે ઉરદુ બાઈબલ જે સને ૧૮૭૦મ
 છપાઈ છે તેમાં સખદ જો ઈમાન લાઈગા નો છે ને વચાકરણ બા
 નાર પર કંઈ છુપુ નથી કે એ સખદ કોઈ માટે ખાસ નથી પણ દરેક
 માટે આમ છે. ત્યારે તમે તે દરેકમાં દાખલ છો. પછી ઉપલા કામો
 તમે નહીં બતલાવી શકતા તેનું શું કાગણું પણ આયજ કે મજકુર વા.
 પરમાણુ તમે મા વીસવાસ (ઈમાન) નથી.

જેને વીસવાસ ન હોય તેના એ ઈમાન કહી શકીએ છીએ ને કા
 પાણુ એ ઈમાન પર વચસાઈ છે ત્યારે આથી સીક થશે કે ખીરીસતી
 કાફર છે.

ખીરીસતીઓને બાઈબલ પર ચાલવાનો તો એવો ફળ મલકો કે તે
 યોની બાઈબલ તેઓને કાફર કહેછે. માટે જો પાદરીઓને ઈમાનદારો
 થકું હોયતો પ્રસલમાન થાય.

જુદાની સ્તુતી કરો, તેના લિચર્યાન (મુકદ્દસ) માં ખુદાની સ્તુતી
 કરો, તેના પવન (કુદરત) ના અંતરાલમાં તેની સ્તુતી કરો, તેના કરતબો
 (કુદરતો) પરમાણુ તેની સ્તુતી કરો. તેના ઘણા મહત્વ (બુદ્ધિગી) પરમા
 ણુ તેની સ્તુતી કરો. ગીત. ૧૫૦ કા. ૧—૨

સમાપ્ત.

